

Oponentní posudek k bakalářské práci

Titul práce: *Fenomén krásy: proměny chápání ideálu ženské krásy ve vybraných médiích*

Autor: Viktoriia Kim

Autorka předkládá k obhajobě poměrně zdařilou práci věnovanou problematice percepce ženské krásy. Práce má 70 stran, rozsáhlý seznam literatury a přehlednou strukturu. Je čtivě napsaná a nenacházím v ní významné množství gramatických chyb. Autorka prokázala schopnost jak zvládnutí literatury tak i schopnost samostatného výzkumu.

Za nejzávažnější nedostatek práce pokládám skutečnost, že autorka v jednom odstavci nerozlišuje citace a parafráze a nedostatečným způsobem odkazuje na zdroj.

Na str. 17 diplomantka píše:

1120994609&ls=1&o=1888912154&session-id=08ff2ff44e3040a391ee3c1f96a99be1&lang=en_us

Ss Yy | aaa

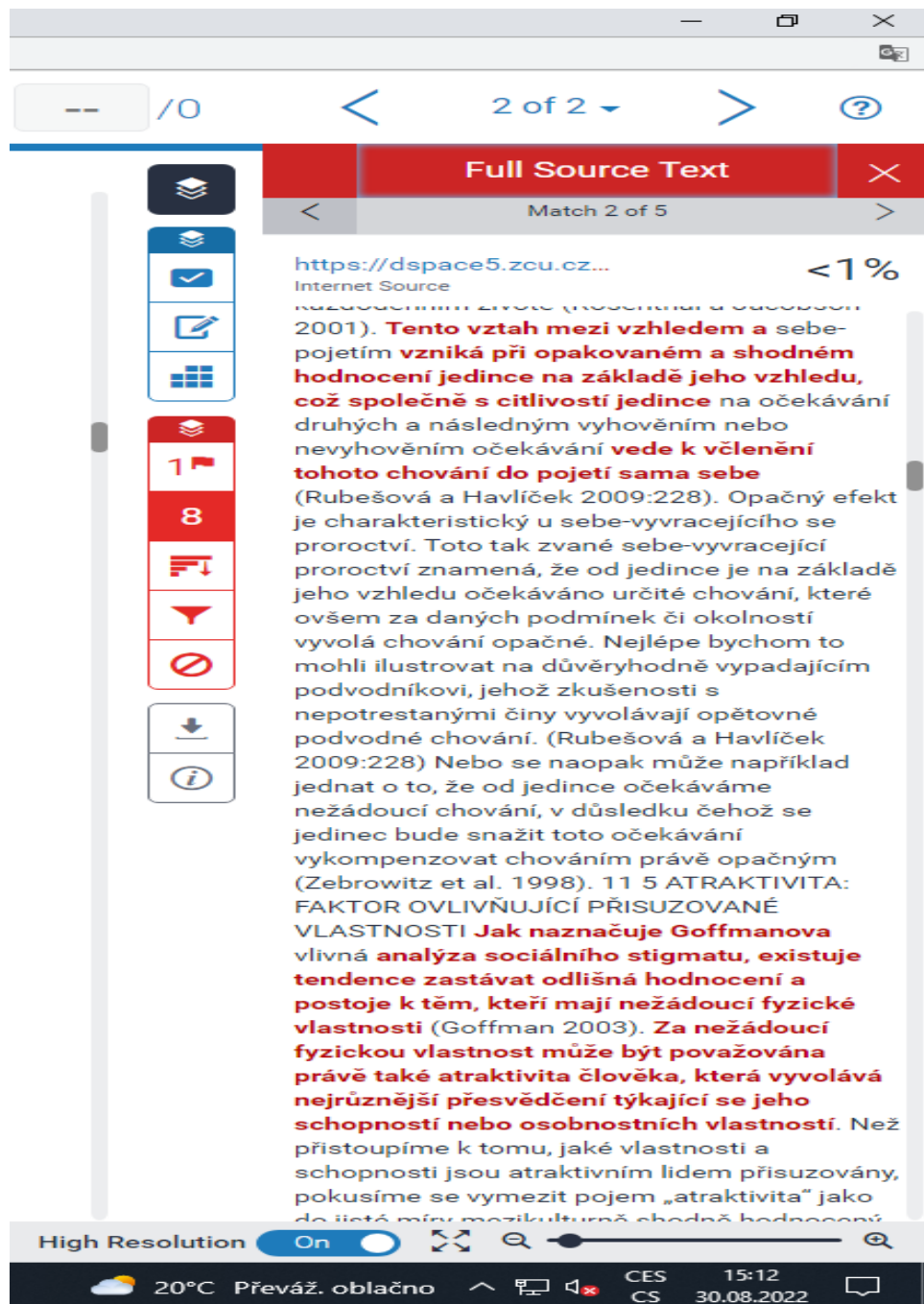
Tento vztah mezi vzhledem a sebepojetím vzniká při opakovaném a shodném hodnocení jedince na základě jeho vzhledu, což společně s citlivostí jedince k očekáváním společnosti vede k včlenění tohoto chování do pojetí sama sebe (Goffman, 1959). Fyzická přitažlivost nebo krása tedy představuje, díky své výjimečnosti, sociální kapitál, který se stává zárukou lepšího výdělků a vyššího sociálního postavení: krásným miminkům věnujeme zvláštní míru pozornosti, krásní lidé skoro vždy působí sympatičtější, chytřejší, kvalifikovanější, hlavní postavy televizních pořadů jsou vždy krásné s kladnými povahovými vlastnostmi, zatímco ošklivost je novou „černou vlajkou“ (Gross, Crofton, 1977). Jak naznačuje Goffmanova analýza sociálního stigma, existuje tendence zastávat odlišná hodnocení a postoje k těm, kteří mají nežádoucí fyzické vlastnosti. Za nežádoucí fyzickou vlastnost může být považována právě také atraktivita člověka, která vyvolává nejruznější přesvědčení tykající se jeho schopností nebo osobnostních vlastností (Goffman, 1959).

V *Mýtu krásy* Wolf tvrdí, že krása je kulturně podmíněným způsobem kontroly žen, diskriminujícím mechanismem, který byl vytvořen muži, aby zachránili své dominantní společenské postavení od emancipovaných žen: „Ženy tu (krásu) mají chtít ztělesňovat

82 | Text-Only Report

Jako zdroj přitom uvádí anglické vydání Goffmana z roku 1959 *The Presentation of self in everyday life*. Neuvádí stránku a text nedává do uvozovek.

Identické formulace se totiž nachází v bakalářské práci Kateřiny Babničové z roku 2013 obhájené v Plzni na ZČU, obor Sociální a kulturní antropologie (str. 10-11)¹-



¹ https://dspace5.zcu.cz/bitstream/11025/9469/1/BP_Babnicova_Katerina_2013.pdf?cv=1&session-id=08ff2ff44e3040a391ee3c1f96a99be1

Plzeňská studentka uvádí jako zdroj v prvním případě dílo Rubešové a Havlíčka 2009:² v druhém český překlad Goffmana z roku 2003. Naše studentka uvádí jako zdroj anglický text Goffman 1959. Pokud by diplomantka uvedla v citaci stránku, mnohem snadněji by se jí vyvracelo podezření z plagiace odstavce ze sekundárního zdroje.

Nicméně se mi jeví uvedený problematický odstavec **ojedinělým lapsem v jinak dobré práci**. Turnitin neidentifikoval jiné podobně problematické odstavce.

Za velmi zajímavou pokládám zejména empirickou část práce založenou na analýze polo-strukturovaných rozhovorů. Je velmi čtivá a dává celkový dojem poctivě vykonané práce. Protože se však nepovažuji za odborníka na podobné kvalitativní přístupy, zdržím se v této věci detailnějších komentářů.

Práci studentky Viktoriia Kim doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit známkou **velmi dobře**, pod podmínkou, že studentka věrohodně vysvětlí výše uvedenou podobnost textů.

Mgr. Marek Německý, Ph.D. Praha 30. srpna 2022

² Rubešová, Anna, a Jan Havlíček. 2009. Hodnocení osobnosti podle obličeje. In *Lidský obličej: vnímání tváře z pohledu kognitivních, behaviorálních a sociálních věd*. Vladimír Blažek a Radek Trnka, eds. S. 223-254. Praha: Karolinum.